

Mantelzorger Beate:

“Terugkijkend had ik eerder hulp moeten vragen, ook al was er die schroom”

Aan tafel bij haar thuis in Oost neemt Beate de tijd voor een open gesprek. “Aangeven wat je precies nodig hebt om de druk te verlichten, is ingewikkeld. Iemand met dementie wil van alles maar dat lukt dan toch weer niet. Er was ook veel angst en achterdocht. Vaak heb ik gedacht ‘op hoop van zegen’. Dan vertrok ik naar mijn werk en was het spannend wat ik eind van de dag zou aantreffen. Maria is een paar keer verdwaald en zoek geweest.” Beate kreeg uiteindelijk hulp uit verschillende hoeken en kwam erachter dat mensen graag willen helpen.

“Je moet geluk hebben dat je omgeving het oppakt, dat ze zien wat nodig is.” De huisarts speelt hierin een belangrijke rol is de ervaring van Beate. “De huisarts heeft Marit, de casemanager dementie van ZGAO, aan ons gekoppeld. Zij wist het vertrouwen van Maria te winnen en via haar kwamen we bij het dagcentrum terecht. Omdat Maria de weg alleen niet kon vinden, werd een busje voor het vervoer geregeld. Maar instappen, ho maar. Dankzij de hulp van Diana en Francine, de ambulante ondersteuners van ZGAO, is ze toch naar het dagcentrum geweest.” Ondertussen werd de druk voor Beate groter. Ze vertelt dat de burens vaak onterecht beschuldigd zijn door Maria. Gelukkig was daarvoor begrip omdat de burens van haar houden, maar prettig was het zeker niet.

Een vrijwilliger van Markant (het centrum voor mantelzorgers) nam op een gegeven moment de dinsdag voor haar rekening. En een vriendin kwam regelmatig wandelen. “We hebben samen nog mooie momenten beleefd. Al ben ik wel echt tot het naadje gegaan. Niet omdat ik het wilde, maar omdat het moest. Zo lang mogelijk thuis blijven wonen, dat is de regel. Het aanvragen van de indicatie voor beschermd wonen in een verpleeghuis vond ik spannend. Omdat ze zo streng zijn. Gelukkig is het goed gekomen. Mijn uitgebreide lijst van wat er allemaal speelde zal vast geholpen hebben”

Maria woont nu in een kleinschalige woonvoorziening. Dat gaat behoorlijk goed. Beate: “Ze is dankbaar dat ik geregeld kom en de angst is weg. Op zondag was zij al bezig met dat ik op maandag naar mijn werk ging, die last is van haar afgevallen. En van mij.”